

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/1340/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120371390
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michaela Grofčíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120371390.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: JUDr. Ladislav Török, advokát, IČO: 43 023 096, so sídlom: Šafárikova 376/8, 048 01 Rožňava proti povinnému: R. S., N.: X.X.XXXX, A.: S. XXX/XX, XXX XX K.- F.S., právne zast.: ALENA ZADÁKOVÁ & spol., advokátska kancelária, IČO: 17 072 760, so sídlom: Kováčska 32, 040 01 Košice o vymożenie 3.345,36 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jaroslav Delfini, IČO: 42 322 723, so sídlom exekútorského úradu: Pražská 4, 040 11 Košice, pod sp. zn. 395EX 421/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Jaroslav Delfini, IČO: 42 322 723, so sídlom exekútorského úradu: Pražská 4, 040 11 Košice, pod sp. zn. 395EX 421/20 proti povinnému z a s t a v u j e v c e l o m r o z s a h u podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

II. Súd oprávnenému u k l a d á p o v i n n o s ť uhradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov vo výške 36,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Súd oprávnenému ukladá povinnosť uhradiť povinnému trovy právneho zastúpenia vo výške 182,83 Eur na účet právneho zástupcu povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 07.09.2020 domáhal od povinného vymożenia 3.345,36 EUR na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Rožňava, sp zn. 5C/7/2013 zo dňa 12.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 15.04.2020. K návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený priložil listinu označenú ako „Zmluva o postúpení pohľadávky“ datovanú dňom 05.07.2018 a listinu označenú ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ datovanú dňom 25.08.2020.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril dňa 09.09.2020 vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jaroslav Delfini, IČO: 42 322 723, so sídlom exekútorského úradu: Pražská 4, 040 11 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. 395EX 421/20. Súdny exekútor bol poverený na vykonanie exekúcie v neprospech povinného na vymożenie 3.345,36 EUR, a trov exekúcie vo výške 16,50 EUR. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 14.09.2020. Dňa 22.09.2020 povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie.

3. Dňa 01.10.2020 bol súdu súdnym exekútorom predložený na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami, vyjadrenie oprávneného a stanovisko povereného súdneho exekútora k predloženému návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

4. Povinný podal dňa 22.09.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie v ktorom namietal najmä spôsob postúpenia pohľadávky z pôvodného oprávneného, ktorým bol Peter Bernáth, nakoľko Zmluva o postúpení pohľadávky mala nadobudnúť

účinnosť v roku 2018 a tom istom roku mal pôvodný oprávnený zomrieť, a v Zmluve o postúpení pohľadávky mala byť definovaná výška pohľadávky vo výške 3.345,36 EUR napriek skutočnosti, že o tejto výške rozhodol súd konajúci v základnom konaní až dňa 12.03.2020, teda v čase údajného postúpenia pohľadávky oprávnený nemohol vedieť presnú sumu pohľadávky, ktorá sa mala postúpiť aj s ohľadom na to, že právny zástupca pôvodného oprávneného si v konaní uplatňoval vyššiu sumu než mu súdom v základnom konaní bola skutočne priznaná. Súčasne právny zástupcu povinného si uplatnil nárok na náhradu trov v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie vo výške 100%.

5. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený pričom vo svojom písomnom podaní datovanom dňom 25.09.2020 uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí. Vo svojom písomnom podaní oprávnený uviedol, že nie je pravdou tvrdenie povinného, že postupca Peter Bernáth nemohol postúpiť pohľadávku, ktorá ešte len bola predmetom právoplatne neskončeného konania. K výške pohľadávky oprávnený uviedol, že v čase postúpenia túto bolo možné presne vyčíslieť na základe ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, nakoľko išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli postupcovi v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava, sp.zn. 5C/7/2013, v ktorom ho zastupoval. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žiadne ustanovenie zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka neuvádza, že v čase postúpenia pohľadávky musí byť známa jej výška. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu SE a všeobecných súdov, ktoré hovoria o tom, že pohľadávka v čase postúpenia musí byť určiteľná a nezameniteľná, čo v prípade tejto pohľadávky podľa tvrdení oprávneného bolo splnené, nakoľko pohľadávka bola identifikovaná sp.zn. konania, z ktorého pohľadávka pochádza. K tvrdeniam povinného o smrti postupcu Petra Bernátha oprávnený uviedol, že o tejto skutočnosti nevedel, nakoľko nikto z pozostalých mu túto skutočnosť neoznámil.

6. Súdny exekútor vo svojom písomnom podaní datovanom dňom 30.09.2020 uviedol, že zasiela súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného. Súdny exekútor k návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa bližšie nevyjadril.

7. S poukazom na ust § 61k ods. 1 Exekučného poriadku: „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a. po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b. exekučný titul bol zrušený,
- c. je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“

8. S poukazom na ust § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

9. S poukazom na ust § 61k ods. 5 Exekučného poriadku: „Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“

10. S poukazom na ust § 61l ods. 1 Exekučného poriadku: „O návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.“

11. S poukazom na ust § 61l ods. 2 Exekučného poriadku: „Na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariaďovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.“

12. S poukazom na ust § 61l ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu

dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

13. Podľa § 611 ods. 4 Exekučného poriadku: „Rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.“

14. Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku: „Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúcie, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného konania.“

15. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku: „Prevod alebo prechod práv a povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.“

16. Podľa ust. § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka: „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.“

17. Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“

18. Podľa ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zanikla najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.“

19. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.“

20. Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.“

21. Návrh povinného na zastavenie exekúcie má odkladný účinok, nakoľko bol podaný v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, keď upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 14.09.2020 a návrh povinného na zastavenie exekúcie bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 22.09.2020.

22. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu zákon umožňuje povinnému brániť sa proti nedôvodne začatej a neprípustnej exekúcii, a v prípade jeho uplatnenia vzniká povinnosť súdu preskúmať oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie s prihliadnutím na všetky skutočnosti uvádzané povinným, a s ktorými zákon spája zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu musí byť návrh na zastavenie exekúcie náležite odôvodnený. Dôkazné bremeno spadá na ťarchu povinného, ktorý okrem povinnosti tvrdenia je povinný súdu predložiť všetky dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili.

23. Súd uvádza, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho

po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

24. Exekučným titulom v predmetnej exekúcii je uznesenie Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 5C/7/2013 zo dňa 12.03.2020, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 15.04.2020. Vydaniu predmetného exekučného titulu predchádzalo konanie na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 5C/7/2013, v ktorom súd žalobu žalobcu (teraz povinného) zamietol (výrok I. rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 5C/7/2013 zo dňa 02.07.2018) a súčasne žalobcovi (teraz povinnému) uložil povinnosť žalovanému nahradiť trovy konania vo výške 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 5C/7/2013 zo dňa 02.07.2018.).

25. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie priložil listinu označenú ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ datovanú dňom 25.08.2020, e-mailovú správu, ktorá bola odoslaná z e-mailovej adresy oprávneného na e-mailovú adresu právneho zástupcu povinného datovanú dňom 19.08.2020.

26. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 86/2010). Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej legitímácie, ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva (oprávnenia alebo povinnosti), ktoré je predmetom konania.

27. Súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie a jeho príloh zistil, že v exekučnom titule - uznesenia Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 5C/7/2013 zo dňa 12.03.2020, na základe ktorého sa má exekúcia vykonať je označený žalobca R. S., N.. XX.XX.XXXX, A.: S. XXX/XX, XXX XX K.. Pohľadávku voči povinnému oprávnený nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.07.2018, uzavretú medzi W. A., N.. XX.XX.XXXX ako postupcom a JUDr. Ladislavom Törökom ako postupníkom. Predmetná zmluva bola súdu predložená vrámci návrhu na vykonanie exekúcie, a z predmetnej zmluvy vyplýva, postúpenie vymáhanej pohľadávky.

28. Z exekučného titulu súd zistil, že povinný bol zaviazaný zaplatiť W. A. (v základnom konaní žalovanému) titulom náhrady trov konania sumu 3.345,36 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného do 15 dní od doručenia uznesenia. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi W. A. a oprávneným zo dňa 05.07.2018 vyplýva, že Zmluvou postupuje Postupca na Postupníka ku dňu účinnosti zmluvy pohľadávku pozostávajúcu z neuhradených trov právneho zástupcu postupcu, postupníkovi vzniknutých v súdnom konaní postupcu ako úspešného žalovaného proti R. S., N.. XX.XX.XXXX ako neúspešného žalobcu vedenom na Okresnom súde Rožňava pod. sp.zn. 5C/7/2013 v celkovej výške 3.345,36 Eur (čl. I. Zmluvy). Pohľadávky sú postupované so všetkým príslušenstvom (čl. II. Zmluvy). Zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu obidvoma Zmluvnými stranami (Článok II. Zmluvy).

29. S poukazom na ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. Vymedzenie ich postavenia v exekučnom konaní je len procesné; rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho uvedie ako povinného, bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitímácia). Vykonanie exekúcie ale prichádza do úvahy len v prospech toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia). Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 12.09.2012, sp. zn. 6 Cdo 69/2012).

30. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia), a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia). Nemožno však vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu, prípadne aj na štát. K prechodu práva alebo

povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu na iné subjekty môže dôjsť univerzálnou alebo singulárnou sukcesiou a časovo sa tak môže stať pred začatím exekučného konania alebo po jeho začatí, pričom čas, kedy k prechodu práva alebo povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu došlo, je rozhodujúci z hľadiska aplikácie uvedeného zákonného ustanovenia. Exekučný poriadok rieši prechod práva alebo povinnosti a to až po vydaní exekučného titulu. Vykonať exekúciu v prospech inej ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné iba vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu. Nemožno akceptovať prechod alebo prevod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod alebo prevod sa mal prejavíť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníka konania v základnom konaní) a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom (sporovom konaní) (Uznesenie Krajského súdu Nitra zo dňa 30.06.2014, sp. zn. 26CoE/182/2014).

31. V posudzovanom prípade je nepochybné, že k prevodu práv vo vzťahu k uplatňovanému nároku došlo ešte počas základného konania. Bolo preto potrebné sa touto otázkou zaoberať a právne nástupníctvo posúdiť v základnom konaní zamenou účastníkov, k čomu však nedošlo. Pre exekučný súd je pritom nepodstatné, či mal na to postupca v základnom konaní ešte zachovanú zmluvne (s postupníkom) dohodnutú lehotu alebo nie. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti preto konštatuje, že v exekučnom konaní nie je možné prihliadnuť na postúpenie pohľadávky, ktoré nastalo pred vydaním exekučného titulu a preto, v predmetnej veci označený oprávnený, nie je nositeľom práva vyplývajúceho z exekučného titulu, t.j. nemá aktívnu legitímáciu na vymáhanie predmetného nároku. Oprávnený nie je osobou oprávnenou požadovať splnenie nároku z predloženého exekučného titulu.

32. Súd v tomto smere konštatuje, že právna otázka aktívnej vecnej legitímácie oprávneného v exekučnom konaní bola a je aj rozhodovacou činnosťou súdov (napríklad uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 15CoE/243/2014 z 27.8.2014, uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8CoE/52/2012 z 25.9.2012) ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2Cdo 228/2010 zo dňa 28.2.2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 141/2010 zo dňa 26.9.2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo/69/2012 z 12.9.2012,) rozhodovaná dlhodobou ustáleným a konštantným spôsobom. V zmysle uvedených rozhodnutí, vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len v prospech toho, kto ma podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia) /Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Cdo 69/2012, zo dňa 12. septembra 2012/. Zmluva o postúpení pohľadávok, ktorú súdu predložil oprávnený, nepreukazuje prevod práva z exekučného titulu, keďže bola uzavretá a nadobudla účinnosť predtým, ako bol exekučný titul vydaný. V čase vydania uznesenia Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 5C/7/2013 zo dňa 12.03.2020 už oprávnená osoba nebola nositeľom hmotnoprávného nároku (veriteľom), pretože ešte pred jeho vydaním účinne postúpila pohľadávku oprávnenému. Takýto prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, sa však neprejavil v procesnom nástupníctve a správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom konaní (v konaní o vydanie platobného rozkazu), pričom v exekučnom konaní už prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, nemožno naprávať, ani naň prihliadať. /napr. uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 15CoE/243/2014 z 27.8.2014. Rovnako aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2Cdo 228/2010 zo dňa 28. februára 2011, vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie môže podať len ten, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený a ten, kto preukáže, že na neho prešlo právo z exekučného titulu. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti, predpísané procesným právom. Materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného hlavne určitý výrok, doplnenie exekučného titulu, dôkaz preukazujúci zmeny v osobách oprávneného alebo povinného a pod.

33. Na základe vyššie uvedených skutočností má súd za preukázané, že osoba označená v návrhu na vykonanie exekúcie ako „Oprávnený“, nie je oprávnenou osobou z exekučného titulu. Aj keď oprávnený predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka (spolu s príslušenstvom a všetkými právami a povinnosťami) voči povinnému, k prevodu práva došlo ešte pred vydaním exekučného titulu (zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá 05.07.2018, účinnou sa stala dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami 05.07.2018 a uznesenie Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 5C/7/2013 bolo vydané dňa 12.03.2020). Zmluva o postúpení pohľadávok teda nepreukazuje prevod

práva z exekučného titulu, keďže bola uzavretá a nadobudla účinnosť predtým, ako bol exekučný titul vydaný. V čase vydania exekučného titulu tak už žalovaný W. A. nebol nositeľom hmotnoprávneho nároku (veriteľom), pretože ešte pred jeho vydaním účinne postúpil pohľadávku oprávnenému. Takýto prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, sa však neprejavil v procesnom nástupníctve a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom konaní (v konaní o vydanie exekučného titulu), pričom v exekučnom konaní už prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, nemožno naprávať, ani naň prihladať.

34. Čo sa týka námietky povinného, že postupca W. A. v roku 2018 zomrel a teda platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky je pochybná, súd uvádza, že lustráciou v dostupných registroch mal súd za preukázané, že postupca W. A. zomrel dňa 08.10.2018. Zmluva o postúpení pohľadávky nadobudla účinnosť dňom podpisu obidvoma účastníkmi, teda dňom 05.07.2018. V čase postúpenia pohľadávky tak postupca mohol postúpiť a platne postúpil pohľadávku na oprávneného. Táto zmena sa však mala preukázať aj v zmene účastníkov základného konania tak, aby exekučný titul bol vydaný už v prospech oprávneného (postupníka), čo sa však nestalo. Vzhľadom na uvedené, ako aj s poukazom na skutočnosť, že povinný relevantným spôsobom nepreukázal iný dôvod pre ktorý by právny úkon postupcu nebol platný, považuje súd túto námietku povinného za právne irelevantnú.

35. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený nie je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, nakoľko k prevodu práva a povinností (na zaplatenie pohľadávky) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok došlo ešte pred vydaním exekučného titulu a tento prevod sa neprejavil v zámene účastníka konania v základnom konaní, a teda ani v samotnom exekučnom titule, súd dospel k záveru, že exekúciu vedenú proti povinnému v celom rozsahu zastavuje v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z dôvodu, že postúpenie pohľadávky nevyplýva z exekučného titulu na základe ktorého sa exekúcia viedla, a teda sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (výrok I.).

36. Podľa § 196 Exekučného poriadku: „Trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.“

37. Podľa § 197 ods.1,2 Exekučného poriadku: „Za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Ak je exekútor / platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.“

38. Podľa § 198 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku: „Ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.“

39. Podľa § 199 Exekučného poriadku: „Výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.“

40. Podľa § 199c ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku: „Ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.“

41. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku: „V ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.“

42. Podľa § 6 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona NS SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vykonávacía vyhláška“): „Je základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného.“

43. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky: „Exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.“

44. Podľa § 21 ods. 2 veta prvá Vyhlášky: „Náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.“

45. Podľa § 21 ods. 3 Vyhlášky: „Nevyhnutné výdavky spojené s vedením konania sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky pri exekúcii predajom hnuteľných vecí, predajom nehnuteľností, predajom podniku a pri exekúcii na nepeňažné plnenie, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.“

46. Podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky: „Exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50%.“

47. V zmysle ust. § 22 ods. 1 Vyhlášky patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- Eur avšak v prípade, že do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov v rozsahu 50%. Súd zaviazal na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 36,- Eur (30,- Eur + 6,- Eur DPH) oprávneného, nakoľko v súlade s ust. § 199c ods. 1 Exekučného poriadku sa v danom prípade exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a vzhľadom na neoprávnené podaný návrh na vykonanie exekúcie ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať (výrok II.).

48. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku: „Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.“

49. Podľa § 199b Exekučného poriadku: „Oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.“

50. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.“

51. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel a exekúciu zastavil v plnom rozsahu, povinný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a oprávnený nemal v konaní úspech nevznikol mu nárok na náhradu nákladov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že povinný je vo veci návrhu na zastavenie exekúcie právne zastúpený, vznikol mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Súd pri rozhodovaní o výške trov právneho zastúpenia vychádzal z ust. § 9 ods. 1 v spojení s ust. § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. - o odmenách a náhradách advokátov a stanovil tarifnú odmenu za 1 úkon právnej služby v exekučnom konaní vo výške 65,56 Eur. Povinnému patrí náhrada trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia, 2. vypracovanie návrhu na zastavenie exekúcie) spolu s náhradou režijného paušálu za rok 2020 vo výške 2 x 10,62 Eur + DPH vo výške 20%. Súd tak povinnému priznal náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 182,83 Eur (výrok III.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.